

[Anker Lau.]

vælge imellem, og spørgsmålet har forbindelse til så mange sider, at det er ganske naturligt, at behandlingen deraf må tage sin tid, så at man kan nå til et resultat, som man kan tage ansvaret for efter de fornødne overvejelser og undersøgelser.

På baggrund af denne behandling og den behandling, der foretages i vareforsyningsudvalget, synes jeg i og for sig, det ville være på sin plads, at det ærede medlem hr. Tholstrup trak forslaget tilbage under henvisning til, at man har denne forhandling gående. Jeg ville sætte pris på, at man nu kunne få fred og ro til at føre disse forhandlinger til ende i vareforsyningsudvalget.

Weikop: Jeg skal ikke tjene det ærede medlem hr. Tholstrup i at gå ind i en lang drøftelse om alle de forskellige synspunkter, han har fremsat. Det ærede medlem hr. Tholstrup sagde, at han holdt sig til den lille tabel, og jeg havde nær sagt: bare han havde holdt sig til den lille tabel, for så havde man kunnet forstå mange af de synspunkter, han fremsatte, men jeg skal altså ikke tjene det ærede medlem heri, og lige så lidt skal jeg tjene det ærede medlem hr. Lars P. Jensen i at komme ind på de synspunkter, han fremkom med. Der var adskillige af dem, som kunne trænge til en modsigelse fra min side, men jeg synes ikke, at vi under denne debat skal komme ind på liberalisering o. s. v., jeg synes, vi skal holde os til det konkrete.

Jeg vil gerne straks sige, at denne debat måske kan have en fordel, nemlig den, at dette spørgsmål nu kan blive afgjort meget snart. Det er uheldigt, at det erhverv, der har med disse vogne at gøre eller sælger vogne, ikke ved, hvorledes situationen er. Vi ved, at salget af dollarpræmieringsvogne er gået i stå, og det skyldes, må jeg have lov at sige, vel nok, at regeringen og ministeren ikke har taget så klart standpunkt, som man måske kunne have ønsket. Jeg skal som sagt ikke komme ind på de forskellige spørgsmål om salg til østzonen, om tuskhandel o. s. v., for det er spørgsmål, som vi i øjeblikket er i gang med at drøfte.

Jeg kunne fristes til at komme ind på motorcykle- og scooterproblemet. Vi ved, at det er et stort problem, vi ved, at folk

ønsker at få disse køretøjer, men heller ikke det skal jeg komme nærmere ind på.

Men een ting vil jeg gerne sige klart og tydeligt, og det er, at vi fra vor side er helt enige i, at hele dette fordelingssystem, selvom det er nok så fremragende folk, der har med det at gøre, ikke er til at klare på en sådan måde, at der ikke vil være utilfredshed dermed. Det er ikke de folk, der har med det at gøre, der er skyld i det, men de kan simpelthen ikke klare det, det er et uløseligt problem, og derfor er vi enige om i udvalget, at vi, såsnart det er muligt, skal bort fra dette system og over til friere forhold.

Det, drøftelserne er gået ud på, har jo netop været at komme over til friere forhold, men man har også stort set fra alle sider — ikke det ærede medlem hr. Tholstrup — været enig om, at der nødvendigvis måtte være en bremse på, for at valutaforbruget ikke skulle blive for stort.

Det ærede medlem hr. Anker Lau var inde på disse ting. Det radikale venstre ønsker, at der skal pålægges afgifter, og vi har ønsket en deponeringsordning. Jeg kan sige det på den måde, at det radikale venstre ønsker, at staten skal tage nogle penge ind i kassen, medens vi ønsker, at staten skal tage dem ind og senere give dem tilbage. Der er jo en væsentlig forskel på disse to ting. Men jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Anker Lau, at det må skyldes en erindringsforskydning hos det ærede medlem, når han siger, at der ikke har foreligget noget forslag fra vor side, for forholdet er ganske enkelt det, at vi stillede forslag om en deponeringsordning eller fremsatte tanken om en deponeringsordning. Jeg røber ikke noget ved at sige, at da vi stod overfor spørgsmålet i vareforsyningsudvalget, sagde det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) nej, det ville han ikke være med til, og regeringen sagde det samme. Det ærede medlem hr. Anker Lau sagde ikke noget. Der forelå altså for os den mulighed at stille et forslag om en deponeringsordning, men hvilket formål skulle det tjene at lade et sådant forslag udarbejde, når vi på forhånd vidste, at det ikke var gennemførligt. Det forekommer mig, at det ville være en fuldkommen tom demonstration. Men ikke desto mindre er vi stadigvæk af den opfattelse, at det ville være vejen frem, og